

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Π. Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμᾶς. 3.
Διατρῆβαί καὶ διαστασικαὶ καταλω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Η ΕΝ ΒΟΝΝΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Β.

Βόννη, 31|12 Αὐγούστου.— Συγκλητικὸν θέαμα παρείχε σήμερον ἡ αἰθουσα τοῦ πανεπιστημίου. Εἰς αὐτὴν εἶχον συνέλθει τὸ πρῶτον αἰρεῖται τῆς ἐνώσεως τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησιῶν, ἵνα ποιήσωνται ἐναρξίν τῆς δευτέρας αὐτῶν συνεντεύξεως. Ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, ἐν τῇ αὐτῇ αὐθουσῇ ἐβλεπε παρακαθημένους καὶ μετὰ πολλῆς τῆς οἰκειότητος καὶ φιλοφροσύνης διαλεγομένους ἀλλήλοις Ἕλληνας, Ῥώσους, Ῥωμῶνους, Σέρβους, Δαλμάτας (ἐκ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας), Γερμανοὺς (Παλαιοκαθολικοὺς τε καὶ Διαμαρτυρομένους), Ἀγγλοὺς καὶ Ἀμερικανοὺς (ἐκ τῆς Ἀγγλικανῆς ἢ Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν διακλαδώσεων τῶν τε ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Ἀμερικῇ Διαμαρτυρομένων). Ὅποιον πνεῦμα χριστιανικῆς ἀγάπης, ὅποια εἰρήνη ἐπεκράτει μεταξὺ πάντων τούτων! Ἐπ' ἀληθείας πᾶσα χριστιανικὴ καρδιά ἐπρεπε ν' ἀνασκιρτήσῃ καὶ ἀγαλλιᾶσθαι ἐπὶ θεάματι τιοῦτω.

Εἰ καὶ εἶχεν ὀρισθῆ ἀρχῆθεν ἡ 9 ὥρα π. μ. μόλις ὅμως περὶ τὴν 10 ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τῆς πρώτης συνεδριάσεως. Τὴν πρώτην ὥραν κατηνάλωσαν τὰ μέλη αὐτῆς εἰς τὴν ἀμοιβαίαν σύστασιν καὶ γνωριμίαν, ἅμα δὲ καὶ εἰς μικρὰν ἐκ τῶν προτέρων συνεννόησιν καὶ ἀνταλλαγὴν ἰδεῶν περὶ τοῦ ζητήματος, εἰς ὃ ἐμελλον ὁσονοῦπω ν' ἀσχοληθῶσιν.

Τὴν ἐναρξίν τῆς δευτέρας ταύτης συνεντεύξεως ἐκέρυξε διὰ βραχέων, ὡς πρόεδρος ὁ Κ. Δοιλλίγγερος μετὰ ἀσπασμόν τινα, ὃν ἀπηύθυνε πρὸς πάντας τοὺς παρευῶντας, τοὺς μετὰ προθυμίας τὴν πρόσκλησιν αὐτοῦ ἀποδεξαμένους. Ἐγνώρισεν εἶτα ὅτι ἡ πα-

ροῦσα συνέντευξις εἶναι συνέχεια τῆς πρώτης τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπίσης ἐνταῦθα γενομένης. Νῦν ὅμως ἐκρίθη εὐλογον ἀντὶ μιᾶς νὰ γίνωνται δύο καθ' ἐκάστην συνεδριάσει, ἡ μὲν π. μ. γερμανιστὶ ἰδίᾳ μετὰ τῶν ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ δὲ μ. μ. ἀγγλιστὶ μετὰ τῶν ἐξ Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς, εἰς οὓς κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀπρόσιτος ἡ γερμανικὴ γλῶσσα. Κατὰ τὰς μ. μ. συνεδριάσεις πρόκειται κυρίως νὰ συζητηθῆ πρὸς τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ Ἀμερικανοὺς ἐκ νέου πᾶν ὅ, τι π. μ. ἀποφασίζεται μετὰ τῶν Ὁρθοδόξων. Κατὰ τὴν σήμερον μ. μ. συνεδρίᾳσιν ὑπισχνεῖται ὁ Κ. Δ. νὰ ποιήσῃται πρὸς τοὺς πρώτους ἀνακεφαλαίωσιν τῶν δεδογμένων κατὰ ἰδιαιτέρας συνεδριάσεις, ἃς χθὲς καὶ προχθὲς ἔσχον οἱ τελευταῖοι μετὰ τῶν Παλαιοκαθολικῶν. Μετὰ ταῦτα ἀπήγγειλεν ὁ Κ. Δ. μακρὸν εἰσαγωγικὸν λόγον, δι' οὗ ἠθέλησεν ἰδίᾳ νὰ ποδείξῃ τὴν σχέσιν τοῦ ζητήματος περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγ. πνεύματος πρὸς τὴν ὅλην ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἀνεφάνη τοῦτο, καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ κρατήσαντος ἀπολυταρχικοῦ παπικοῦ συστήματος, ὅπερ ἐν τέλει κατέληξεν εἰς τὰ ἐν τῷ Οὐατικανῷ ψηφισθέντα δόγματα. Λυποῦμαι ὅτι ἐνταῦθα δύναμαι νὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν μόνον ὅ, τι ἐγὼ αὐτὸς ἠδυνήθην νὰ σημειώσω κατὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ λόγου τούτου, ὃν ἡ διακρίνουσα ἀείποτε τὸν Κ. Δοιλλίγγερον ἐμβρίθεια καὶ εὐφράδεια κατέστησαν τόσον ἐπαγωγὸν τοῖς ἀκροωμένοις.

«Ἡ ἀπὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, εἶπεν ὁ Κ. Δ., ἀπαντῶσα διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγ. πνεύματος καὶ ἡ νῦν ἐκ τοῦ Οὐατικανοῦ προελθούσα ἐπαναστατικὴ κίνησις ἐν τῇ Ῥωμανοκαθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἴστανται ἐν σχέσει πρὸς ἀλλήλας, ὡς

πρὸς τὴν αἰτίαν αὐτῶν. Διὰ τῆς σχέσεως ταύτης δυνάμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν λόγον, δι' ὃν ἀκριβῶς νῦν γίνεται πάλιν ἡ ἀπόπειρα εἰς συνεννόησιν πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ δι' ὃν ἡ ἐπιτυχία τῆς ἀποπέρας ταύτης θὰ εἶχε τόσον μεγάλην σημασίαν διὰ τὴν καθόλου θεησκευτικὴν, ἐμμέσως δὲ καὶ δι' αὐτὴν τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος. Θὰ προσπαθῶ νὰ καταδείξω τὴν σχέσιν ταύτην. Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἠρειδετο τὸ πάλαι, ὡς ἡ Ἀνατολική, εἰς τὴν ἀρχὴν, καθ' ἣν καθολικὸν καὶ ὀρθόδοξον ἠδύνατο νὰ θεωρηθῆ μόνον ὅ, τι πάντοτε, πανταχοῦ καὶ παρὰ πάντων ἐπιστεύετο. Ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφότεραι αἱ ἐκκλησίαι ἐνέμενον πισταὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ταύτην, ἠδύνατο μὲν ραδίως ἐκ παρανοήσεων νὰ προέλθωσι πρόσκαιροὶ τινες ἀπαλλοτριώσεις καὶ διχασμοὶ ἀπ' ἀλλήλων, αὐταὶ ὅμως οὐδέποτε ἠδύνατο νὰ προβῶσιν ἐπὶ τσοῦτον, ὥστε ἡ μία ἐκκλησία νὰ θεωρήσῃ τὴν ἑτέραν ὡς εἰς αἴρεσιν ὑποπεσοῦσαν, καθόσον ἡ ἀρχὴ ἐκείνη παρείχε τὸ μέσον εἰς ἐξομάλισιν τῶν ἀνυφυσμένων διαφορῶν. Ἡ καινὴ ἐκείνη ἀρχὴ ἐγκατελείφθη βραδύτερον καὶ δὴ κατ' ἀρχὰς οὐχὶ ἐνεκα λόγων τῆς θεωρίας καὶ τῆς δογματικῆς, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὑποκειμένου περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως κλπ, ἀλλὰ καθαρῶς ἐνεκα λόγων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πολιτεύματος, ἐνεκα τοῦ ἱεραρχικοῦ συστήματος. Ἀήγοντος τοῦ ε' αἰῶνος ἡ ἀρχομένου τοῦ σ' ἀρχεται ἡ σειρά τῶν μεγάλων νοθεύσεων καὶ ἐπινόησεων, τῶν χάριν τῆς ἱεραρχίας γενομένων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπιτυχιστάτη θεωρεῖται ἡ νόθευσις τοῦ Ψευδοισιδώρου. Κατὰ τὸν θ' αἰῶνα παρήλθεν εἰς τὸ μέσον ὁ ἐπισκοπικὸς τῆς Ῥώμης θρόνος ἐπι καὶ ἐναντίον αὐτῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν εἰς τὰς νοθεύσεις ταύτας ἐρειδομένων ἀξιώσεων, καθ' ἃς ἐπρεπε καὶ αὐτὴ νὰ

υποταχθῆ εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας. Πῶς ἔριδα ταύτην περὶ ζητημάτων τοῦ πολιτεύματος παρενεβλήθη εἴτα βιαίως τὸ περιέκπορεύσεως τοῦ ἁγίου Πνεύματος ζήτημα. Ἐγένετο χρῆσις τῆς ἐν τῷ δογματικῷ ζητηματι ἀπαντήσεως διαφορᾶς, ὅπως δυνηθῆ τις νὰ παδώσῃ εἰς τὴν ἀντίπαλον μερίδα ἑτεροδοξίαν. Τὴν πρώτην ἐνοχὴν τῆς ἐν τῇ δύσει ἀθαιρέτως καὶ παρανόμως γενομένης προσθήκης τῆς λέξεως Filioque (καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ) ἐπὶ τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως δὲν δυνάμεθα νὰ ἀναγράψωμεν εἰς τὴν ρωμαϊκὴν ἐκκλησίαν. Ἡ προσθήκη ἐγένετο τὸ πρῶτον κατὰ τὸν σ'. Ἰσως ἤδη κατὰ τὸν 6 αἰῶνα ἐν Ἰσπανίᾳ. Κάρολος ὁ μέγας ἀπήτησεν ἐν ἔτι 809 παρὰ τοῦ πάπα Λέοντος Γ' τὴν καθόλου εἰσαγωγὴν τῆς προσθήκης· οὗτος ὁμως ἤρνησατο νὰ πράξῃ τιῦτο ὡς μὴ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ μεταβάλλῃ τι ἐν τῷ συμβόλῳ. Ἐν ἔτει 1014 ἐπέδωκεν ἡ Ρώμη εἰς τὰς αἰτήσεις τοῦ αυτοκράτορος Ἐρρίκου Β', οὕτω δὲ εἰσῆχθη πανταχοῦ ἡ προσθήκη τοῦ Filioque. Οὕτως ὁμως ἐπῆλθε διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο ἐκκλησιῶν ἐν αὐτῇ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς πίστεως. Συγχρόνως ἀνεπίσσωσαντο ἐπὶ μᾶλλον τὰ δεσποτικὰ σχέδια τῆς Ρώμης. Μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων εἰσῆχθη ἡ λατινικὴ ἱεραρχία, ἐν μέρει δὲ καὶ αὐτὴ ἡ λατινικὴ λειτουργία ἐν τῷ ἑλληνικῷ κράτει. Ἰννοκέντιος ὁ Γ', οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ἑνετοὶ συνέβαλον οὐκ ὀλίγον εἰς τὴν ἐπίτασιν τῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως. Ἐν τῇ ἀνίσω πάλῃ, ἐν ἣ ἡ δύσις ἦτο πάντοτε ἡ ἰσχυροτέρα, ἐπωφελούντο οἱ ἀνατολικοὶ ἢ αὐτεῖ ἐτήρησαν ἀρχαίαν μορφήν τοῦ συμβόλου ὡς ὄπλον, προεξήρουν δὲ ἐπὶ μᾶλλον τὴν ὡς πρὸς τοῦτο ἀναφεύσαν διαφορὰν. Οἱ λατῖνοι ἔπρεπε νὰ φροντίσωσι νὰ δικαιολογήσωσι τὴν προσθήκην, ἀφοῦ μάλιστα ἀπεδέξατο αὐτὴν ἅπαξ ὁ ρωμαϊκὸς θρόνος. Τοῦτου ἕνεκα τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγ. Πνεύματος κατέστη νῦν ἅμα ζήτημα περὶ τῆς αὐθεντίας τοῦ Πάπα ἀπέναντι οἰκουμενικῆς τινος συνόδου.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ

**ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ**

Πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Ἐφέταις
κ. Εἰσαγγελεῖ

Κύριε Εἰσαγγελεῦ,

«Ἐἶμαι κατάδικος εἰς τὰς ἐνταῦθα φυλάκας διὰ πρᾶξιν ἀτυχῆ τῆς ζωῆς μου.
«Δὲν παραπονοῦμαι κατὰ τῆς δικαιοσύνης τῆς πατρίδος μου. Εἶναι ὅμως τοιαύτη ἡ κατάστασις τῶν φυλακῶν αὐτῆς, ὥστε

πρέπει νὰ μὴ ἦναι τις χριστιανὸς, ὅπως μὴ συγκινηθῆ.

«Κατεχόμενος ὑπὸ αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα ὡς ἐκ τῶν καθημερινῶν παθημάτων καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐν ἀτυχίᾳ συναδέλφων μου δριμυλοῦσι βαθύτερον εἰς τὴν καρδίαν, τολμῶ, κύριε Εἰσαγγελεῦ, νὰ σὰς παρακαλέσω, ὥπως εἰς τὴν περὶ φυλακῶν ἐργασίαν, τὴν ὁποίαν ἀνελάβετε, συγχωρήσετε νὰ σὰς προσφέρω καὶ ἐγὼ τὸν ὄβολόν μου.

«Πλησίον τῶν συνεισφορῶν τῶν γενναίων ἀνδρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς ἐπιτραπῆ καὶ ἡ συνεισφορά ἐνὸς καταδίκου.

«Ἐπιτρέψατε, ὅπως προσφέρω εἰς τὸν συγκροτηθῆσόν μου Συνεταιρισμὸν περὶ Ἑλληνικῶν Φυλακῶν δώδεκα στερμματα γῆς παρὰ τὸ ἔξωθεν τῶν Ἀθηνῶν πεδίον τοῦ Ἄρεως, δύοχιλιάδας μέτρα λίθων πρὸς οἰκοδομήν καὶ χίλια μέτρα ἄμμου.

«Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, κύριε Εἰσαγγελεῦ, ν' ἀποδεχθῆτε τὴν προσφορὰν μου ταύτην ὑπὲρ τοῦ μελετωμένου Συνεταιρισμοῦ.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 22 Αὐγούστου 1875.

Διατελῶ εὐσεβάστως
ΡΑΛΛΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Κατὰ τηλεγραφικὴν εἰδησίην ἡ Βουλὴ συνῆλθε προχθὲς Τετάρτην καὶ προέβη εἰς τὴν κλήρωσιν τῶν τμημάτων αὐτῆς. Παρόντες βουλευταὶ ἦσαν 112.

— Ἀρίχθη πρὸ ἡμερῶν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ διαμένει ἐν τῇ πόλει μας ὁ γερὰρ ἀρχιεπίσκοπος Φωκίδος κ. Δαβὶδ Μολοχάδης. Πλεῖστοι τῶν ἐντιμωτέρων καὶ σπουδαιωτέρων πολιτῶν ἐπεσκέψαντο μετὰ σεβασμοῦ τὸν ἁγ. Φωκίδος μένοντα παρὰ ταῖς ἐνταῦθα συγγενεῖσιν αὐτοῦ, καὶ μετ' εὐλαβείας ἠσπάσαντο τὴν δεξιάν τοῦ Ποιμενάρχου οὕτινος ἡ ἀνυπόκριτος ἀρετὴ καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱεροπρέπεια εἶναι τοσοῦτον ἐπιζήλοιο καὶ γνωσταὶ εἰς πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ὥστε ἄλλοτε ἦτο ὑποψήφιός τις Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ ἁγ. Φωκίδος ἐλειτούργησε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ἀπῆλθε δὲ προχθὲς (Τετάρτην) εἰς Θήραν ἐξ ἧς ἐπανῆλθε χθὲς καὶ θὰ διαμείνῃ ἐνταῦθα ἡμέρας τινὰς εἰσέτι.

— Διῆλθεν ἐκ Σύρου ὁ ἐξ Ἑυρώπης εἰς Ἀθήνας ἐπανερχόμενος καθηγητὴς τῆς Θεολογίας κ. Ν. Δαμαλάς, Χῖος τὴν πατρίδα, ὅστις εἶχε παραστῆ εἰς τὴν ἐν Βόννῃ Σύνοδον ὡς εἰς τῶν ἀπεσταλμένων ἐκ τῆς Ἑλλ. Ἐκκλησίας.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν περὶ τὸ λυκαυγὲς συνέβη ἐν τῇ ἐξοχῇ φόνος ἐξ ἀμελείας. Νέοι τινὲς Σύριοι ἐν τῇ αὐτῇ θημωσίᾳ ἐκένουν τὰ κυνηγετικὰ αὐτῶν τουφέκια ὅπως πλύνωσι καὶ καθαρῶσι αὐτά. Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶχεν ἐξέλθει χωρὶς οἱ ἄλλοι νὰ τὸν παρατηρήσωσιν· ἐνῶ δ' ἐπανήρχετο, ἐπυροβολήθη ὑφ' ἐνὸς κενουίντος τὸ ὄπλον του, ὅστις ἦτο μάλιστα συγγενὴς του, καὶ ἀπέβίωσε μετὰ τινὰς ὥρας. Ἐν γένει οἱ ποιοῦμενοι χρῆσιν ὄπλων δεόν νὰ προσέχωσιν· οὐδέπατε δὲ νὰ πυροβολῶσι πρὸς ἄλλην διεύθυνσιν, εἰμὴ ὑψηλὰ καὶ πρὸς τὰ ἐπάνω, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων τραγικῶν συμβάντων.

— Καὶ ἕτερον δυστύχημα συνέβη μετὰξὺ ἄλλων νέων ἐξ Ἐρμουπόλεως, ὡς ἠκούσαμεν, ἀκουσίως καὶ ἐξ ἀπροσεξίας· ἀλλ' ὁ πληρωθεὶς ἄχρι τῆς ὥρας εἶναι ἐκτὸς κινδύνου.

— Διευθυντὴς τοῦ μηχανικοῦ Κυκλάδων διορίσθη ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ κ. Δημ. Σέκερης ἀφίχθεις τὴν Κυριακὴν. Ὁ σπουδαῖος οὗτος ἀξιωματικὸς εἶναι υἱὸς τοῦ ἐνδόξου ἐταιριστοῦ Παναγιώτου Σέκερη, ὅστις μετὰ τοῦ Ἐάνθου, Πηπαφλέσσα καὶ λοιπῶν ὑπῆρξαν οἱ Κύκλωπες οἱ χαλκιοῦσαντες τοὺς κεραινοὺς τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως, καὶ οὐ τινος τὸν βίον ἐπιτυχῶς συνέγραψεν ὁ συγγραφεὺς τῶν παραλλήλων βίων τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος ὁ πολυμαθὴς ἱατρός Ἀναστάσιος ὁ Γουδδας. Ἀλλὰ καὶ ὁ νέος Σέκερης ἕνεκα τῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν εἶναι εἰς τὸν ἀρίστων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον περὶ τὰς 2 ὥρας μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἠκούσθησαν γοεραὶ κραυγαὶ ἐξωθεν τῶν οἰκιῶν τῶν κ. Δαμίγου, Κουτσουναρῆ καὶ λοιπῶν παρὰ τὸ Κρεωπωλεῖον. Αἱ σπαρακτικαὶ κραυγαὶ ἐξῆλθον πολλοὺς τῶν γειτόνων, οἵτινες ἠμίγυμοι ἐπήδησαν ἐκ τῶν κλινῶν αὐτῶν καὶ ἤνοιξαν τὰς θύρας, ὥπως δώσωσι βοήθειαν. Τί δὲ ἦτο τὸ γινόμενον; Δύο ἀστυνομικοὶ κλητῆρες ἐδαίρον θηριωδῶς διὰ τῶν μαστίγων καὶ διὰ τῶν ξισῶν τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐκλεψε χειμωνικὸν (καρπούζιον) ἐκ τῶν παρὰ τὸν αἰγιαλὸν σκηπῶν. Ὁ ἄνθρωπος, σπαράττων ὑπὸ τὰς μαστίγας, διεμαρτύρητο ὅτι δὲν τὸ ἐκλεψεν. Ὅστε οἱ γείτονες διὰ τε τὸν ἄγριον τῶν κλητῆρων τρόπον, καὶ πρὸ πάντων διότι δὲν ἐκράτει τι εἰς τὰς χεῖρας ὁ δαιρῶμενος, κυριευθέντες ὑπ' ἀγανακτήσεως, ἀπηύθυναν ἐκ τῶν παραθύρων ἐμπρόποντας πρὸς τοὺς κλητῆρας λόγους, καὶ τέλος ἐπεκαλοῦντο τὸν Νόμον, ὥπως λυτρώσωσι τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῶν χειρῶν των. Ἀλλ' ἐκεῖνοι μετὰ θράσους μὴ ἀνίκοντος εἰς ἀνθρώπους διατηροῦντας ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ταρασσόντας τὴν τάξιν, περιεφρόνουν τοὺς γείτονας, καὶ ἐξηκολούθουν τύπτοντες καὶ σφροντες τὸν δῆθεν κλέπτην πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ὁ μαστιγούμενος οὕτω θηριωδῶς ἐκλεψῆ τὸ χειμωνικόν!! Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι δὲν ἐκράτει τοῦλάχιστον τοιοῦτον· ὀφείλει ὁμως ἡ Ἀστυνομία, ἀφοῦ ἔχει ἀνθρώπους ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μηδεμίαν ἰδέαν τοῦ κόσμου ἔχοντας, νὰ διδάξῃ αὐτοὺς ὅτι οὐχὶ τὸ θηριωδῶς μαστιγοῦν, ἀλλ' οὐδὲ κἂν τὸ ἐπιβάλλειν χεῖρα εἶναι ἐπιτετραμμένον καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν κακούργων. Ἐν τούτοις κατὰ δημοσιογραφικὸν καθῆκον ἀναφέρομεν ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅπως καταστήσωμεν προσεκτικωτέραν τὴν Ἀστυνομίαν, δώσωσι δὲ καὶ ἀνώτεραι Ἀρχαὶ τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ὅπως μὴ ἐπαναληφθῶσι τοιαῦται παρανομίαι.

— Ὅσαύτως καὶ ἐτέρην ποιοῦμεν τῇ Ἀστυνομίᾳ παρατήρησιν. Ὅταν λαμβάνῃ δηλονότι γενικὴν τινα διαταγὴν ἀνωτέρας Ἀρχῆς, ὀφείλει νὰ ἐκπληροῖ αὐτὴν ἐφ' ὅλων ἀδιακρίτως τῶν πολιτῶν καὶ ἐφ' ὅλων τῶν κομμάτων. Διότι πρὸ μηνῶν τινῶν, δοθείσης διαταγῆς νὰ ποιῆ σωματικὰς ἐρεῦνας πρὸς ἀνεύρεσιν ὄπλων, ἄλλους μὲν τῶν πολιτῶν ἐξήτασεν ἀποτόμως ἐν μέσῃ τῇ Πλατεῖᾳ, ἄλλους δὲ ἐκάλεε εὐγενῶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Καὶ πάλιν ἐνῶ ἐπὶ τοῦ Μπεζαντῆ εὗρεν ὄπλον, ἦτοι δὲν κατεμήνυσεν αὐτὸν, ὡς ὀφείλει, ἢ

άν κατεμήνυσεν θρείλει να ενεργήση την καταμήνυσιν. Αλλά και μετά τας σκηνάς του παρελθόντος Σαββάτου, εν έλαβε διαταγήν η εξέδοκε ποιούτην περί σωματικής έρεύνης προς ανεύρισιν σπλιν, ώφειλε να την εφαρμογή γενικώς, η περιτομιστον άδιακρίτως έφ' όλων καθ' ών είχε ύπονοίας συγκρούσεως, και όχι μερικητικώς και μόνον επί ώρισμένων προσώπων, καθ' ών ουδεις άλλος κοινού συμφέροντος η υπηρεσίας λόγος υπήρχεν, ειμή η άτομική εμπάθεια άνωτέρων δημοτικών υπαλλήλων και η αίτία πολιτικής διαστάσεως.

— Την παρελθούσαν εβδομάδα ετελέσθησαν ένταυθα οι γάμοι του αξιολόγου διδασκάλου της Γαλλικής κυρίου J. Maurin μετά της δεσποινίδος Ανέττας, Ουγατρής του έν τή άνω Σύρω συνεπαρχιώτου ήμών κ. Ξανθάκη. Εύχόμεθα τοις νεονύμφοις μακροβιότητα και ευδαιμονίαν.

— Επίσης χθές ετελέσθησαν έν μεγαλοπρεπεία, οι γάμοι του συμπολίτου ήμών κ. Παντ. Καλουτά εμπόρου έν Μασσαλία, μετά της δεσποινίδος Φανής Σαλβάγου. Τους γάμους ηύλόγησεν ο παρεπιδημών ένταυθα Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Φωκίδος. Εύχόμεθα τοις νεονύμφοις βίον ευδαιμόνα.

— Οι όπαδοι της «Πανόπης» προβαίνουν από τολμήματος εις τόλμημα και καθίστανται κινδυνωδέστεροι και άπειλητικώτεροι εις τον τόπον. Ίδιως η κατά της οικογενείας Χούμη μαγία των ώθει αυτούς όσημέραι εις επιχειρήσεις τοσοούτον βιαίας και παρανόμους, ώστε προβλέπει τις λυπηράς συνεπειάς. Ηειθόμενοι εις τας συμβουλάς και τας παραινήσεις φίλων ειλικρινών και σπουδαίων αναβάλλομεν ές άλλοτε την έκθεσιν των του παρελθόντος Σαββάτου σκηνών, ως οι περί την «Πανόπην» εκ συστάσεως και ενέδρας επεχείρησαν κατά του πρεσβυτέρου των αδελφών μας Γεωργίου όστις όμως μετ' άπαθείας και αξιοπρεπείας εμπρεπούσης αυτώ δεν κατήλθε μέχρις αυτών, διαφυγών άταράχως τας παγίδας των. Όπερ όμως λυπει ήμας είναι ότι, ως προς τον άλλον αδελφόν ήμών, τον Ιωάννην, εζύθυμον άντα, επέτυχον έν μέρει δι' έρεθισμών, προκλησών τε και υβρεων, αναγκάσαντες τον να κατέλθη μέχρις αυτών, ύπερ ήτο το σχέδιον των όπαδών της «Πανόπης».

— Άπελύθη σήμεραν της υπηρεσίας ο παρά τώ ένταυθα δημοτ. Σχολείω του κ. Μαγιάκη δεύτερος διδάσκαλος κ. I. Κυπριάδης, και άντ' αυτού διορίσθη ο κ. Σταμ. Συνοδινός. Ο κ. Κυπριάδης υπήρξε πάντοτε διδάσκαλος επιμελής και μεθοδικός, και εξέπλήρωσε μετ' ακριβείας και ζήλου το καθήκον του, ώστε η παύσις αυτού ελύπησε πάντας. Ησπεύμεν ότι ο της Παιδείας ύπουργός κ. Ράλλης θέλει θεραπεύσει το πράγμα, επαναφέρων μόν τον κ. Κυπριάδην εις την θέσιν του, τοποθετών δε έν ταυτώ καταλλήλως και τον διάδοχόν του.

— Παρά τώ ένταυθα κεντρικώ Σχολείω των άρρένων διορίσθη βοηθός ο άρχαιος διμοδιδάσκαλος κ. Φ. Ταρνάντιος.

— Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αθηνών και πρόεδρος της I. Συνόδου κ. Πρακόπιος μετά του επισκόπου Νάξου κ. Παρθενίου και του ά. Γραμματέως της I. Συνόδου κ. Νικηφόρου Καλογερά διελθόντες εκ Σύρου την προχθές Τετάρτην μετέβησαν εις Νάξον, όπουθεν θέλουσι επιστρέψει μετά δέκα πέντε ήμέρας.

— Την παρελθούσαν Τετάρτην άφίκετο

εις Σύρον ο νέος δικαστής κ. Α. Χωματιανός, όστις διεδέχθη τον κ. Σαούλην μετατεθέντα εις Ζάκυνθον.

— Η συνάδελφος «Στοά» έρωτά διατι ο άγιος Φανούριος εορτάζεται έν Σύρω υπό των νεανίδων και θεωρείται προστάτης των. Ο «Ήλιος» δεν είναι τόσο έντριβής περί τα εκκλησιαστικά πράγματα ήκουσεν όμως παρά τινος των θεολογικότερων δεσποινίδων ότι ο άγιος Φανούριος εορτάζεται ως φανερόντων καλώς τύχας και καλούς νυμφίους εις τας δεσποινίδας. Ο δε άγ. Νικόλαος είναι ο προστάτης του γάμου και της τελείας αυτών αποκαταστάσεως.

— Μετά λύπης παρατηρούμεν ότι το φύλλον του «Ήλιου» δεν διανέμεται τακτικώς εκ του έν Αθήναις ταχυδρομείου. Παρακαλούμεν τους αρμοδίους υπαλλήλους να φροντίσωσι περί της διορθώσεως του άδικήματος.

— Ο φονεύς του Περρη Γαθαλά Θ. Θεολογίτης μεταφερόμενος εξ Αμοργού ένταυθα δι' Ιστιοφόρου, έδραπέτευσε διά λέμβον καταφυγών επί της άκατοικήτου νήσου Σχοινούσης εξ ής φαίνεται, έδραπέτευσεν εις την άντικρυ μικράν Άσίαν.

— Κατά την Στοάν. «Η ήνωμένη αντιπολίτευσις άπεφάσισε να εκλέξη πρόεδρον της Βουλής τον κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην, ίνα μη η έκλογή προέδρου εκ των φίλων ενός των τριών κομμάτων υποτεθῆ ως υποχώρησις των ετέρων δύο κομμάτων.» Κατά εις Έθνικόν, όμως, Πνεύμα «Η είδησις αύτη είναι ού μόνον πρόωρος αλλά και όλως ψευδής.»

— Η έλλην. κυβέρνησις μνήμων των προς την Ελλάδα μεγάλων ευεργεσιών του λόρδου Βύρωνος, άνήγγειλεν εις την επιτροπήν, ήτις άπεφάσισε να ανεγείρη τον άνδριάντα του ποιητού, ότι χορηγεί προθύμως την αναγκαίαν ποσότητα πεντελικού μαρμάρου και αναλαμβάνει τα έξοδα της άχρι Λονδίνου μεταφοράς αυτών.

(Συνταγματική.)

— Υπό τον τίτλον «Βλεγχος αρχαιοτήτος των αξιωματικών του κατά γην στρατού» εδημοσιεύθη τῆ φροντίδι του επί των στρατιωτικών ύπουργείου φυλλάδιον περιέχον γενικόν κατάλογον των αξιωματικών κατά το φυλλάδιον τουτον ο έλλην. στρατός περιέχει τους εξής αξιωματικούς.

- 1 Άντισράτηγον τον κ. Σπύρον Μήλιον.
- 3 Ύποστράτηγους τους κ. κ. Εύστρ. Πίσσαν, Α. Σμολένσκην και Σκαρ. Σούτσον.
- 9 Συνταγματάρχας.
- 31 Άντισυνταγματάρχας.
- 50 Ταγματάρχας.
- 196 Λοχαγούς.
- 226 Ύπολοχαγούς και
- 258 Άνθυπολοχαγόν ήτοι το όλον

774

Οί αρχαιότεροι εις τον αυτον βαθμόν εισιν οι εξής: ο ανθυπίλαρχος Γ. Σούτσος από 4 Ιανουαρ. 1844 και ο ύποστράτηγος Εύστρ. Πίσσας από 4 Δεκεμβρίου 1854.

— Καθ' ά αναφέρει η «Φωνή του λαού» έν Λαμία συνέστη ληστρική συμμορία, ήτις άποτελουμένη από 25 πρόσωπα, εγένετο άφαντος την νύκτα της 3 προς την 4 76ρίου και έπράξη οδόν άγνωστον.

— Από της 13 μέχρι της 31 Αυγούστου εξήχθη εκ του λιμένος Πατρών, κατ' ακριβείας πληροφορίας, σταφίς 17,742,157 λίτραι. Έκ τούτων πράγμα επαρχειακόν έν γένει 10,265,009 λίτρ.

— Έν χωρίω της Μολδαβίας λυσσαλέος λύκος έπιπεσών έν μέσω μεγάλης πλατείας ένθα έχόρευαν χωρικοί εθήξεν 28, ών 3 άπεβίωσαν μετά τινας ήμέρας: το λυσσαλέον ζώον μόλις μετά πολλών κόπων εφρονεύθη διά πυροβολισμού.

— Το Γαλλικόν Veritas εδημοσίευσε την εξής στατιστικήν των κατά μήνα Ιούλιον του 1875 δυστυχημάτων. Τα ναυαγήσαντα κατά τον μήνα τουτον Ιστιοφόρα εισιν 68 δηλαδή 34 Άγγλικά, 12 Γαλλικά, 5 Ολλανδικά, 4 Ιταλικά, 3 Γερμανικά, 2 Βρασιλιανά, 1 Βελγικόν, 1 Νοβεργικόν, 1 Πορτογαλικόν, 1 εκ Γουατεμάλης και 1 εκ Νικαραγουάς. Μεταξύ τούτων ύπολογίζονται 7 πλοία ύποτιθέμενα ως ναυαγήσαντα ένεκα της έλλείψεως είδήσεων. Τα δε κατά τον μήνα τουτον ναυαγήσαντα άτμόπλοια εισιν 8 εξ ών Άγγλικά μόν 7 και Ισπανικόν 1.

(Adria έφημ. Τεργέστης.)

ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΕΙΑ.

Εις την «Έφημερίδα της Αύγουστης» γράφουσιν εκ Βελιγραδίου, υπό ημερομηνίαν 3 Σεπτεμβρίου, ότι η κυβέρνησις ήρξατο λαμβάνουσα τα δέοντα μέτρα, όπως συμμορφωθῆ προς την θέλησιν του λαού. «Πανταχού της χώρας επισωρεύονται ζωοτροφία: ο δε Ρίστιτις διά των σιτημύρων συγγενών του φροντίζει περί της αγοράς 10 εκοτομμυρίων δακάδων σίτου. Καθ' εκάστην άφικνούνται εις Σερβίαν πολυάριθμοι άγέλαι ήππων διά το ήπικόν και πυροβολικόν. Η έθνοφυλακή του Βελιγραδίου και των περιχώρων, περί τους δεκατισχιλίους άνδρας, διετάχθη να συνέλθη τῆ 7η τρέχοντος μηνός. Έτεροι δεκατισχιλίοι έθνοφρουροι είναι ήδη έτοιμοπόλεμοι έν ταις επαρχίαις: ύπάρχουσι δε πρόχειροι και 4500 άνδρες εκ του τακτικού στρατού. Η έπιρροή των περι την Όρλανδιαν είναι μεγίστη, διότι υποβοηθεύει αυτην ο πολεμικός ένθουσιασμός του λαού. Τα πάντα εξήρτηνται εκ της διαγωγής των μεγάλων δυνάμεων. Μόνον εάν αυται διακηρύξωσιν ότι θα επέμβωσιν ένόπλιως, δύνανται να προλάβωσι την σύγκρουσιν. Έτέρωθεν μανθάνω ότι η κυβέρνησις επρομηθεύθη τρεις κανονοστοιχίας τηλεβόλων του Κρούπ. Τα πάντα ένι λόγω προδιέτησαν ούτως, ώστε, εάν η Σκουψίνα δεχθῆ, ούτε άμφισβησία δύναται να ύπάρξη περί της ταχίστης εκρήξεως του πολέμου.

— Η «Έθνική Έφημερίς» του Βερολίνου, πραγματευομένη τα έν Έρζεγοβίνη συμβαινόντα, παρατηρεί έν προομίω ότι μέχρι τούδε οι Έλληνες επρωταγωνίστου έν τῆ Ανατολή, έν τῶ σήμεραν, ού μόνον διάγουσι καθ' όλα ήσυχoi αλλά και ουδεμίαν έπιδείκνυνται συμπάθειαν προς τον άγώνα των Έρζεγοβινέων. Έρευνώσα τας αίτίας της έθνικής ταύτης άδιαφορίας των Έλλήνων, η «Έθνική Έφημερίς» εύρίσκει αυτάς πρώτιστα μόν εις την επί της Κρητικής επαναστάσεως συμπεριφοράν των δυνάμεων, ήν το έλληνικόν έθνος δεν δύναται να λησμονήση είτα δεεις το εκκλησιαστικόν βουλγαρικόν ζήτημα. Έκ της ουδετερότητος των Έλλήνων εικάζει η «Έθνική Έφημερίς» ότι η κατάσταση της Ανατολής δεν θα λάβη επικίνδυνον τροπήν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ (3) 17 Σεπτεμβρίου.— Η θέσις του Βυρφε δισχλεύεται λίαν η πτώσις του θεωρείται άφρευκτος. Ως διχοδογής του εν τή προεδρεία του ύπουργείου ύποδηλούται ο κ. Δουσιατέλ, ύστις τον τελευταίον χειμώνα προσεχώρησεν ειλικρινώς και καθ' ολοκληρίαν εις την δημοκρατίαν.

ΒΕΛΓΙΓΡΑΔΙΟΝ (τῆ αὐτῆ).— Η Σκουψίνα εψήφισε τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν ἡγεμονικὸν λόγον, μετὰ τὸν ὁποῖον ἡ πρωτοβουλία τῶν περαιτέρω ληφθησομένων μέτρων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἐρζεγοβίνης, ἀφέθη εἰς τὴν ἡγεμόνα Μιλάνον.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ (τῆ αὐτῆ).— Οὐδεμία ἐνταῦθα ἐγένετο δημοσία ἐπίδειξις ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀνεχώρησε ἐπ' ἀδεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ (τῆ αὐτῆ).— Αἱ ἀνακρινώσεις τῶν τούρκων στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν ἀγγέλλουσιν ὅτι τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα προσέβαλον καὶ ἐνίκησαν τοὺς ἐπαναστάτας εἰς Βραχνὰ καὶ Προσκέν, καὶ ἐπρόξενησαν αὐτοῖς σπουδαίας ἀπωλείας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΙ.

ΒΑΡΔΑΣ ΚΑΛΔΕΡΓΗΣ

Δράμα εἰς πράξεις πέντε
ὑ π ὃ
ΑΛΕΞ. ΜΩΡΑΪΤΙΔΟΥ.

Τὸ λυπηρὸν τῆς κατὰ τὰς μεσαίωνα ἱστορίας τῆς Κρήτης ἐπεισόδιον τῶν Καλδεργῶν, τὸ ὁποῖον λεπτομερέστατα περιέγραψεν ὁ πολυμαθὴς Σπυρίδων Ζαμπέλιος ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ τοῖς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορικὰ ἀκηνογραφήματα τῆς νήσου Κρήτης» καὶ «Κρητικοὶ γάμοι» καὶ τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσε πολλοὺς ἐκ τῶν συγχρόνων ἡμῶν ποιητῶν ἔλαθεν ὡς ὑπόθεσιν τοῦ ἀναγγελλομένου δράματος ὁ εὐπαιδευτος νέος Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης. Ἀναγνώσαντες τὸ δράμα τοῦτο θεωροῦμεν καθήκον δημοσιογραφικὸν ἀφ' οὗ συγχαρῶμεν τὸν συγγραφεὰ νὰ συστήσωμεν εἰς πάντα φιλοναγνώστην τὴν ἀπόκτησιν τοῦ εὐρισκομένου παρ' ἅπασι τοῖς βιβλιοπώλαις καὶ τιμωμένου ἀντὶ δραχμῶν 2. 50.

ΕΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ὑ π ὃ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΛΑΜΠΙΣΗ.
Ἐν Ἀθήναις 1875.

ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξέδωκεν ἀφαιρητᾶριον πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαζόντων τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὁ γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον κ. Λαμπίσης. Τὸ ὄνομα μόνον τοῦ κ. Λαμπίση εἶναι ἀρκούσα σύστασις τοῦ βιβλίου τούτου τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς ἐκδοθείσης ἄλλοτε Γραμματικῆς καὶ τῆς Χρηστομαθείας ἀποτελοῦσι σειράν χρησίμων πρὸς διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς γλώσσης

βιβλίων. Συνιστῶντες τοῦτο τοῖς διδασκᾶλοις ἀναγγέλλομεν ὅτι εὐρίσκεται παρ' ἅπασι τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπώλαις τιμώμενον ἀντὶ δραχ. 1. 25.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς ὁ Ἀντώνιος Σαλάχας ἐν βαθεί γῆρα ἐτῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἔτι πρὸς. Ὁ μακαρίτης ἦτο ἐκ τῶν ἀρχαίων οἰκογενειῶν τῆς ἄνω Σύρου καὶ εἰς τῶν μεγάλων κτηματιῶν καὶ πλουσιῶν ἐνταῦθα, πρόξενος δὲ πρὸ ἐτῶν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Δανίας, ἀριστευχὸς τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, καὶ ἱππότης τοῦ Β. τάγματος τοῦ Σωτῆρος καὶ Δανικοῦ τινος τάγματος. Τὰ τῆς διαθήκης αὐτοῦ δὲν μᾶς εἶναι εἰσέτι γνωστά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος γινώσκομεν μόνον ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς μεγάλης αὐτοῦ περιουσίας διέθετο ὑπὲρ ἐνὸς τῶν ἐξ ἀδελφοῦ ἀνεψιῶν του τοῦ Ἀντωνίου Φ. Σαλάχα, καὶ ὅτι ἀφῆκεν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον 3,000 δραχμᾶς. Γαίαν ἔχει ἐλαφράν.

Ἔνεκα τῆς εἰς τὸ πτωχοκομεῖον δωρεᾶς τοῦ μακαρίτου τὸ συμβούλιον τῆς φιλοπτώχου ἐταιρίας συνελθὼν ἅμα τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐξέδωκε τὸ ἐξῆς ἔγγραφον.

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
τῆς
ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Συνελθὼν ἐν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει σήμερον, τῇ προσκλήσει τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ αἰοιδίμου συμπολίτου μας **ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΑΛΑΧΑ**. Ἐκθέσαντος τοῦ προέδρου αὐτοῦ ὅτι διὰ διαθήκης αὐτοῦ ὁ Μακαρίτης Ἀντώνιος Σαλάχας κατέλειπεν ὑπὲρ τῆς Φιλοπτώχου Ἐταιρίας Ἐρμουπόλεως δραχμᾶς τρισχιλίας, σκεφθὲν ἐπομένως ὅτι δεφίλεται εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν αἰοιδίμον τῆς Ἐταιρίας ταύτης εὐεργέτην δημοφώνως ψφίζει.

Ἀναγορεύει τὸν **ΑΝΤΩΝΙΟΝ ΣΑΛΑΧΑΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ** τῆς Φιλοπτώχου Ἐταιρίας Ἐρμουπόλεως καὶ διατάσσει νὰ ἀναγραφῆ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν τῇ στήλῃ τῶν Εὐεργετῶν τῆς Ἐταιρίας ταύτης.

Παρακαλεῖ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Ἐταιρίας ταύτης ὅπως αὐτοπροσώπως ἐκφράσῃ τῇ χήρᾳ τοῦ αἰοιδίμου **Α. Σαλάχα** τὰ συλλυπητήρια τῆς Ἐταιρίας ἐπὶ τῇ στερήσει τοῦ Σεβαστοῦ Συζύγου τῆς.

Διατάσσει ἵνα τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ, γεννησομένην κατὰ τὴν 4ην Μ. Μ. σήμερον, παρακολουθήσῃ μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ οἱ τρόφιμοι καὶ πάντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Φιλοπτώχου Ἐταιρίας.

Ἐντέλλεται τὴν δημοσιεύσιν τοῦ παρόντος ψφίσματος.

Ἐγένετο ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 9ῃ 7θρίου 1875 καὶ ὑπεγράφη.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ν. Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.
ΓΕΩΡΓ. Δ. ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΔΗΜ. ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ.
ΙΩΑΝ. ΚΕΛΠΕΡΗΣ.
ΕΠΑΜ. ΚΟΡΩΝΙΟΣ.
ΜΙΚΕΣ ΑΠΑΛΥΡΑΣ.
ΕΜΜ. Κ. ΜΑΡΙΑΔΑΚΗΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη ὁ τέταρτος τόμος τοῦ **ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ** συνεχείας τοῦ Κόμητος Μοντεχρίστου μυθιστορήματος ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Δουμά. Εὐρίσκεται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ **Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ** πωλούμενος ἀντὶ δραχμῶν **Β. Δ.** δύο. Ἐντὸς δὲ δέκα πέντε ἡμερῶν ἐκδίδεται καὶ ὁ πέμπτος τόμος.

Παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ **Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ** πωλοῦνται ἀριθμοὶ τοῦ πρὸς εἰκοδομήν σχολῆς διὰ τοὺς ἀπόρους παῖδας **ΛΑΧΕΙΟΥ.**

Ὁ ὑποφαινόμενος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διδάσκων ἐνταῦθα τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἐν τε τῇ οἰκίᾳ μου ὡς οἰκογενειάρχης καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ θέλων νὰ δημοποιήσω καὶ μᾶλλον εὐπρόσιτον καταστήσω τοῖς σπουδασταῖς τὴν διδασκαλίαν μου, συνιστῶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν δύο τόξεις ἰδιαιτέρας ἐν τῇ ἐνταῦθα κατοικίᾳ μου, κειμένη κάτωθεν τοῦ Γυμνασίου καὶ ἀπέναντι τοῦ βιβλιοδετείου τοῦ κ. Σαμφωνίδου, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Μεταμορφώσεως.

Ἐκάστη τάξις δὲν θέλει περιλαμβάνει πλείονας τῶν 6 μαθητῶν ἢ μαθητριῶν, καὶ θέλει διδάσκεσθαι τρίς τῆς ἑβδομάδος ἐπὶ μίαν ὥραν ἑκατέρα, ἀρχομένην τὴν 7 μ. μ.

Τὰ διδάκτρα εἶναι προπληρωτέα, καὶ ὀρίζονται εἰς δραχ. ἀγοραίας 15 δι' ἕκαστον μαθητὴν.

Τὰ μαθήματα ἀρχοῦν ἅμα παρουσιασθῶσιν 6 μαθηταί, τῶν δὲ τάξεων ἢ μὲν πρώτη θέλει περιλαμβάνει τοὺς ἀρχαρίους, ἢ δὲ δευτέρα τοὺς μᾶλλον προκεχωρημένους.

Ὁ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς,
Φ. Ι. ΣΙΓΑΛΑΣ.

Παρὰ τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. **Ι. Κ. Χούμη** εὐρίσκεται καὶ εἰς καλὴν πωλεῖται τιμῇ ὀλόκληρον σῶμα «**Πανδώρας**» σπουδαίου περιοδικῷ, ὅση μέραι σπανιωτέρου καθισταμένου.

Ὁ γνωστὸς ἐν τῇ πόλει μας φιλόκαλος ἐμπορορράπτης κ. Ἀπόστολος Ἀργυρόπουλος, ἐχομίσατο ἐσχάτως ἐκ Παρισίων διάφορα κασμίρια χρωματιστὰ καὶ μαῦρα, καὶ διαφόρου εἶδους βρετίνας. Οἱ προσερχόμενοι πρὸς κατασκευὴν ἐνδυμάτων θέλουσι μένει κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι διὰ τε τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἐργασίαν.

Δαπάνη τοῦ βιβλιοπώλου καὶ ἐκδότου κ. **Ι. Κ. Χούμη**, ἐτυπώθη καὶ πωλεῖται παρ' αὐτῷ ἢ διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, 7η ἐκδοσις τῆς Γεωγραφίας τοῦ μακαρίτου νομαρχιακοῦ δημοδιδασκάλου **Ι. Κ. Βλαστοῦ**, ὡς καὶ ἡ 13η τῆς Γραμματικῆς αὐτοῦ ἐκδοσις.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ.»